CAN BAHADIR YÜCE

unuttum dünya*

Şiir

*SEL YAYINCILIK

* SEL YAYINCILIK
Piyerloti Caddesi, 11 / 3 Çemberlitaş - İstanbul
Tel.: (212) 516 96 85 Faks: (212) 516 97 26

http://www.selyayincilik.com
E-mail: posta@selyayincilik.com

ISBN 978-975-570-354-1

*SEL YAYINCILIK: 347

UNUTTUM DÜNYA
CAN BAHADIR YÜCE
Şiir

© Sel Yayıncılık, 2008

Birinci Baskı: Mart 2008

Baskı ve Cilt: Yaylacık Matbaası
Litros Yolu, Fatih Sanayi Sitesi, 12/197-203 Topkapı-İstanbul, 567 80 03

Can Bahadır Yüce

UNUTTUM DÜNYA

Şiir

Gözümün yaşı gibi düştü gözümden dünya

Şem'î

The world is too much with us

William Wordsworth

Dört Çocuk

F Majör

o mavi akşamdı yüzün -bitmesin
eylül günü Dünya'dan geçen sis
aramızda kaydı, gitti atlantis
ürkek bir çiçeğe düşerken sesin

güz güneşi görünür yalnızlığında
gökyüzü inerdi, fa majör, inerdin
bıldır yağan kar... camda Güvercin
bize bakardı denizler anıldığında

başka yazlara geçti— yaz sözcükleri
sessiz ikindilerdi Fatih ve Zaman
bütün denizlerdin, günlerimizden biri

susarak gitmek— affeder misin Dorian,
sonnet'lerde kalsın o solgun resim
yüzünün çocukluğu hiç bitmesin istedim

Çardak ve Rüya

yeşil avluda, yazların yavaş
çardak ve rüya— dönerken rubik
bazı çocukların duası—
ve yalnız okul çıkışlarında
bahçe iki kişilik.

"he shut me down bang bang"
kentteki üzgün anka
duraklar— kalbimin üzerine
bütün çocuklara gülden bir karne
kaybettiğim o sokaktan başka.

suskun serenlerin zamanı
ve kuşların geçmediği rıhtım
bitti... çardak ve rüya—
kalbimi o çocuğa bıraktım

Furkan

aramızda o çocuğun saçları uzasın
senin kızıllığına düşsün gölgeler
incecik bir elif gibi, Cem gibi
bulutların cama çizdiği keder

ağır ağır okunan şeylerin sessizliği
yalnız ikindilerde; asr ve tîn...
kuşlar direksiz bir gökte durur
görünür geceleri bazı abilerin
kalbinden koleje dökülen yağmur

saçında o kitabın ışıltısı
ateşi ışıktan ayırır mum—
güne sensiz uyanır bahçe
usulca o sûreyi okurum

varlık Cemîl oluyordu

Dört Ev

Güvercin'e Ağıt

Jaihoon için...

ıssız akşamlardan ölüme yatılı
uzarken saatlerin çekildiği yer
bazen arkadaş sesiyle uyanmak
bazen de uzaktakiler—

olur 'bir gül açılmaz yüzün tek'
çocuk gülüşlerinde daha az
ve odanda onları beklemek
geceyi esrarla örterken namaz

bulanık sokaklar — örümcek ve mağara
evde olmanın sessizliğiyle derin
günde beş vakit açılır yara
duymak için sesini başka güvercinlerin

Delta'ya Ağıt

sözcüklerin içinden yol aç kendine
odalarda anlamı bulsan da eksik
bazen o çorak yalnızlığı sıkıyor
harflerime dolanan kirli iplik

solgun yazılara bitişik yaz—
çay içme saatleri kaç mevsim
çocuklarla su görmeden denize
yine de dizlerimi değdirdim

ben yazdım, size de yaz getirdim
mavi seccadeye gömüldü zaman
ah, 'elemli firak, fenâ ve zeval'
artık kalbimi çektim kağıtlardan

Kalamış

ilk seni duydum alnımda
zamanına bulanmış güneş, takvim
bütün yazlar o yaza çıkar
ben evlerden sonra
sana dönmek isterdim

bir aşkı anlamadan, anlamadan
martıları her duyduğumuzda
ıssız günler için yıkıntı
su sesleri vardı
yıllar önce bir temmuzda

dünyaya hep senden baktım
kalbine çok hatıra bıraktım Kalamış
bir gün o sokaktan geçenler desin:
bu kıyıda bir melek ağlamış

Eksik Yürek

sonra güzdü yarım aşkla
günlerin eylül güneşinde
kırık dökük bir söz bularak
sesler, sesler peşinde

geçer, geçer, daha yok
dediğin yaralı maske
kaç yüz var—
yazılmamış kaldı mı:
keşke!

taşta saklı ağıdı
üzgün, buruk mardin
gecelerinde sen de
küskünlüğünle vardın

Dört Yalnızlık

Mahşer

Zafer Ekin Karabay'a

kuşların susması anladım neymiş
hayat -gölgemize bile uzak düşer
okundukça incelen bir gül
içine yapayalnız düşülen mahşer

sorma şimdi hangi anılarla
geçip gitti her şubat
17. Söz ve Pink Floyd meselâ
gece inip çaldığında saat

bana da tatlı geliyor ölüm
yüzümde hangi suyun imgesi var?
sesim yıllar arkasında, ulaşmaz
bir kış yalnızlığı, bir duvar

Acı Kışla

rüzgarı ilk duymuştum, nerde
benim öksüz parkam, dirliğim
aradan evler, çocuklar geçti
uzaktan tek seçebildiğim

bellek sanki yüzyıllar
daha çok taşır ötelere
kaç kış var, kaçışlar
döner başka birlikte'lere

baksam yağmurlarına, vardı
acı kışla... buruk çağ...
ölüm gibi yine de
yaşardım aranızda oldukça

Zaman

yazın ilk sesi yalnız ben
külden bir denizin doğma vakitleri
acısız, kınsız, başlamak için
tek çizgide ruhun gelgitleri

benim de bir yalnızlık çağım
Zaman – kuşlardan sade
peşlerinden sonsuza bakarak
imrendiğim suların
yarım ay gibi üstünde

arkamda kent ölüleri
korusam, dünya ister ruhumu
her adımda yenilgi—
hayat böyle olsun mu

Kızıltepe

güne hep aynı kızıllıklar
yangın dağları yükselip bir bir
küçük dinlenmeler düşlerde
bir susuşa bir yol gidilir

kağıtlar yolculuk yerine
sözcükler sılaya varış
sarı tarlaların kızıltepe
uykularda karanlıkmış

sisli yolumdan önce
tanıdım sende akşamı
yaşar gibi biliyorum, ölüm
bensiz bir günbatımı

Dört Veda

Yaz Dökümü

okul günlerinde güze çalıştım
o yol çoktan bitti, çınarlar
mevsimler durdu yoksanız,
dolu odaların yüküyle
gençken iyice incelmiş duvar

karşı kıyıları tutan karanlık
kitaplarda gittikçe acı—
başka evlerde sessiz, çocuksuz
saat hâlâ işler de
durdu Necatigil'in sarkacı

artık anlamı değişti uzaklığın
yakın da uğraş — sayfalar, ekler
el yazıma yavaşça gömülüyorum
geride yaz gibi kalsın çocuklar

B T L

ne kaldım ne gidebildim
acılara karşılık - düşe kalka
kenar çizgisiyim o yolun
bir yere gitmez kendinden başka

bu şehir beni de — bir yumak
sabahsız kuşlara da alıştım
bir tüle benzetsem yüzümü
korkum kimse tanımadan
yol verse doğduğum rıhtım

eteklerimde eski toz, eski rüzgar
nefesime karıştı dünyanın teni
— temiz kalmak isterdim
yazdıklarım!.. bağışlayın beni

Ceylan

C. Ç. için

gidenlerin boşluğu uzunmuş
yıldızların arkası derin
zaman alır, bir yel olur
otağına genç ölenlerin

bu Ceylan, bu da hayat
ruh dünyada konaklarsa
acı yeşersin ezel gününde
gitmek uzun, kalmak tasa

çam dağı'nda bir dala düşer
sonsuzluğun gölgesi varsa-

Arkadaş

nurun kaçmış derdi, günahtandır
küçük odaların hüznünü nasıl sevmiş
o kitaplar dünyaya iyi gelirmiş
insanlığa ağlamadım çoktandır

Dört Kalb

Başaklarda

bir resim çağırır – hem neden
yalnızlıktan artanmış gibi ömür
Zaman yeşil-sarı, yamaçta
dönüp baksak aynı gök müdür

başaklar içinden güneşle
İzmir '88, bulutlu rüya
hayata doğru her adım
ruha karışırken dünya

hayatın sönüşü, tekrar sönüşü...
adımlar – gün günden yoksun
şiirin yüz fırtınası geçer
kendini başaklarda okursun

Bir Büyüde

dokunuş ruhta kalsın bırak
ve iner sessizliğin tülü
uzun savaşlardan yenik olarak
geçmekse acı istemedim

orman sözlerimle örtülü

bir büyüde ikimiz—
derin köklere sürgülü
dallarda ötekiyle durmak
toprağı anlar gibi

alnında yeşilin kâkülü

solgun belirir şafak
ne kadar aşksa o kadar ölü
sen çiçekli dallarsın
dokunuş ruhta kalsın

ve sözler adında gömülü

Rubik

sesin bahçelerdir... ışıldar...
gelirsin— renkler, birleşir yarım
'ama ben seni hiç üzemem'
bir başka maviden— gibi anımsarım

renkler çevrilir sessizce...
çiçekler, Abelard; o ince yalım
seni akşama benzetmek, orda
bir uçurum yazmaktı— yazdım

varlığımın şarkısıyla -la minör
öyle yalnızdım.

Bir Bin Yıl

(yeniden)

koptu fırtına... kopsun! algı dağılmadan henüz
belki küskünlüğümden o hırçın tufandır geçen
ah, ikimiz'çin suya açılan kalın defter
bir bin yıldır bulanık sözlerle derlenirken

ne tuhaf! sisli bir akşamın ürperten inceliği
derin bir uğultu çıkarır göğsünden...
ısrarlı vedalar! ki yaslı bir limana gömülmeli
bir bin yıl var daha... bir gülün
izini silmek için erken

koptu fırtına... kopsun, bir çiçeğin teninde
aramızdan bin gülün sessizliği geçerken...

1999-2005

Kitaplarda

Ölüm Türleri

Malina'ya, ötekine

ölüm de bir şey,
kurtuluş, yıkım –ödeşme de var
sokulur ömrümüze, ömrümüze
insan kimine susarak kıyar

dünyadan mı — uzakta duruyorsun
hasta sokaklarda bi' *bartleby*
sen akşamın saatini tut
gölgeleri uzatan ölümmüş gibi

sessizlik de bir şey, bir cümle
anladım, boşluktan ne kalırsa
insansızlığın büyüttüğü yangından
beni de küller gibi anımsa

Meursault'ya

aşklar da değiştirmez
söyle, kapan, hepsi bir
ben seçtim güneş yüzünden
yalnızlığım gösterir

dünya mı, anılar mı
susmanın yenilgisi
eksik gece içinde
bilmek zor hangisi

ama değer, bunca kalabildimse
yılgınlığım, yazgım *meursault*
karanlığı nasıl sıla bildimse
hep o yalnızlık, hep o

Yaşam Başka Yerde

ama nerde bilmiyorum
hafiflik düşüdür aşkların tümü
kanatlandıkça çocuk dünyaya doğru
hazırlanır bir kuşun ölümü

hüzün güzel yüz — anlat
dünya mı, anne mi
dokunur bağışlanmanın eli
düşler ölür kan akar
olsun hatırlat
ev de bir gün ölmeli

yaşam, sanki duyuyorum
başka göklerin yasını
sen, baharda açan, söylemiş miydin
dünyanın arkasını

Günlerimiz

Murat Tokay'a

günlerimiz uzun, uzun çiçeklerle
sevmelerin ardı, sözcüklerin yurdu
bizi aynı yalnızlığa çıkardı
aylak adam... değilse *bozkırkurdu*

ödeşmeler— yazılmamış olsun
bitmez akşamların aslı sırça
dünyaya çocuk gözleri gerek
kapansın ben kalbimi yazınca

önce kitaplarda öğrendim:
her aşkta üç harf kalır, dedim can baha
sarışın uykular, acı ten!
adımı eksik buldum sabaha

Minörler

Noktalama

ölümden aldığım ona verdiğim
duvardan duvara bir hayal rengi
şiire sen girince mutluluk
-kısa çizgi

hep artmışken düzlediklerim
hangisi yanmış, hangisi doğru
aşklar virgül gerçekler
yaşadıkça soru

denizde ölmek (ilk şiirim)
ama zor fersiz toprakta
yine de erken bitse:
nokta

yazdığıma neyi saysam
aynam kağıtlarda hepsi
silindi, yok muydu gördüklerim
hayat ölüm eksi

Yaşanan Sonra

inmiş sözden önce örtü
düşsüz, sessiz yerim dar
ben geldim akşam çöktü
kalsam sanki bu kadar

kentler geçti görmeden
tende tanış ölümü
kışlar kağıtta
ve yaz
odamda bir gömü

zaman hep o mu,
değmeden geçer duvarlara
çoktan yazdım, bildim
şiir önce gelir
yaşanan sonra

Yazılmış

şimdiye hep sözcükler isterse
biraz denizlerdi yazdığın
biraz bahçelerse

yirmi beş yaş — neresi
hem kaçtın hem aradın
yalnızlık.. büyük şiir hayali
önünde kaç kağıdın

ilk kitap, geçmiş tutkularda
yazmaya ne verdin, yaşama
sözcükler ve ona bağlanan
bulutsu kamaşma

dağ dağ kağıtların ardı
kendince bazen, belki:
yazmamak vardı

Dünya, Dünya

dünya bende neyin var
acı daha az yaş
görünür yaralarım, yaklaş
sanki o yaz — sonsuz sokaklar

senden uzak o bensem
nerede bitiyor rüya?
başka şeyler yazmaya
mutlu olurdum.. bir büyüsem

suların, çocukların... elinden tuttum
ne varsa silinmiş sepya
kalanlar — çoktan unuttum
uçur kuşlarını dünya

Camp Chestnut

başka bir toprağın uzak yazında
anılar— geldiler
odanız bütün dünya
susarak susarak ikindiler

Pennsylvania yalnızlıkları
Dünya!
her gün biraz daha—

unutmayı öğrendim
bazı yazlar avutur
sizdendi ne kaldıysa efendim

Alemdağı'nda Var Bir Yılan, *Altitudes*, *Angie*, Arkadaş, Aylak Adam, *Bang Bang (My Baby Shot Me Down)*, Barla Lâhikası, Bartleby, *Belle*, *Benimle Oynar Mısın*, *Blackstar*, *Bohemian Rapsody*, Bozkırkurdu, *BWV 1062 Allegro Assai*, *Coventry Carol*, Çavdar Tarlasında Çocuklar, *Çengelköy Olur Masal*, *Çepçevre Bahar İçinde*, *Çeşmi Siyahım*, Çiçek Açmış Genç Kızların Gölgesinde, Çocuk ve Allah, De Profundis, Derviş ve Ölüm, *Dila Hatun*, Dördüncü Şua, *Dying In The Sun*, *Famous Blue Raincoat*, *First Glance*, *Für Elise*, Geçmiş Yaz Defterleri, Genç Bir Şaire Mektuplar, *Giriftâr-ı Aşk*, *Gnossienne No. 1*, *Goodbye Cruel World*, Günlerin Köpüğü, Güvercin Gerdanlığı, *Hallelujah*, *He Was Friend of Mine*, Hurufî Şiirler, Hyperion, İhtiyarlar Risalesi, *İncir Ağacısın*, *Kaside-i Bürde*, Kerem ile Aslı, *Killer Queen*, Koca Bir Yaz, Körfez/Şahdamar/Sesler, Kuşeyrî Risalesi, Kuyucaklı Yusuf, *Lili Marleen*, *Let Me Live*, *Leaving Of Liverpool*, *Listen To Your Heart*, *Love Of My Life*, Loving Soren, Malina, Mantık Al- Tayr, *Michelle*, *Mr. Tambourine Man*, *Mutlu Olmak Varken*, *Non Piu Andrai (Le Nozze Di Figaro)*, O ve Ben, On Dördüncü Şua, On Yedinci Söz, *One*, *Piano Concerto No.3*, *Rüya*, Saat 21-22 Şiirleri, *Sadr-ı Cem'i Mürselin*, Serin Mavi, Sevgili Milena, Sırça Fanus, Sisler Bulvarı, *Sonbahardan Çizgiler*, *Song From A Secret Garden*, *Stories For Boys*, Şair New York'ta, Tatar Çölü, The Great Gatsby, The Sea, Troya'da Ölüm Vardı, Tutunamayanlar, *Two Of Us*, *Where Do The Children Play*, *Wind Of Change*, *With Or Without You*, *Working Class Hero*, Vakit Öldürmek, Vişne Bahçesi, Yabancı, Yaşam Başka Yerde, Yaşama Uğraşı, Yaz Gecelerinde Keman, Yaza Yolculuk, Yer Altından Notlar, Yüzyıllık Yalnızlık, Zamanımızın Bir Kahramanı, Zebra

Küçükyalı – Kalamuş – Mardin

2004 – 2007

CAN BAHADIR YÜCE

unuttum dünya*

Şiir

Can Bahadır Yüce, üçüncü şiir kitabı *Unuttum Dünya*'da şiirini inceltiyor. Bunu yaparken de okuru farklı metinler, coğrafyalar ve roman karakterleri arasında bir yolculuğa çıkarıyor. Kitap, Necatigil'den Oktay Rifat'a, Bachmann'dan Kundera'ya yoğun bir çağrışım haritası...

Kalamış'tan Mardin'e kadar uzanan bu haritada Mersault'nun, Bartleby'nin gölgesi dolaşıyor.

Kitap, aynı zamanda Türk şiirinde ses ve ahengin, arınmış bir söyleyişin oluşturduğu gelenekten güçlü izler taşıyor.

Can Bahadır Yüce'nin çok ilgi gören ilk kitabı *Yaslı Mızıka* çocukluğa bir vedaydı. Bu izlek *Unuttum Dünya*'da da değişmiyor.

Dünya'nın karşısında saflığını yitirmemiş, şairinin ustalaştığı şiirler...

ISBN 978-975-570-354-1

*SEL YAYINCILIK